

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

30. An servus possit sibi retinere ea, quæ ipsi relicta sunt in legato, vel
testamento? Ex p. 7. t. 7. r. 31.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76429)

centis in alio §. Et cum DD. infra in Rel. 31. 6. At verius, & in aliis eius nor. & in Rel. 33. reiciantur in §. 1.

bus de facto habere. Primum si dominus expresse, vel tacite velit, vt seruus aliquid habeat tanquam suum, & de eo pro suo arbitrio disponat, siue illud habeat donatione domini, siue aliter. Secundum, si aliquid seruo donetur, aut legatur ea conditione, vt aut eo modo, vt nullatenus pertineat ad dominum. Tertium, si aliquid seruo detur in satisfactionem pro iniuria ipsi illata in his quæ non subiacent dominis. Quartum, si bonis suis aliquid ludo, aut negotiatione, aut aliter lucretur absque præiudicio obsequiorum, quæ domino debet. Quintum, si aliquid sibi subtrahat absque præiudicio domini, ex eis quæ poterat liberè conuimere. Sextum, si aliquid ei detur ob opus factum, absque præiudicio domini.

3. Addimus, vt optime Molina *disp.* 38. (quidquid alij dicant) in sex dictis casibus seruum habere dominium verum, & perfectum dictarum rerum, ita vt independentem à domino possit de eis disponere: & dominus non posse absque iniustitia in seruum ei aliquid earum auferre.

4. Iura verò, quibus decernitur, quidquid seruus acquirit domino acquirere, vel intelliguntur de acquisitis, operis domino debitis, vel iam contraria consuetudine esse mitigata. Et hæc omnia docet Hurtadus de *Iust. disp.* 1. *difficul.* 18. & de *contrariis disp.* 8. *difficul.* 8.

5. Notandum est etiam hic cum Dicastillo de *Iustitia lib.* 2. *cap.* 18. *disp.* 5. *di.* 7. *n.* 47. quod si mancipium ludo intentus priuaret dominum proprio labore non teneretur restituere, nisi tantum pretij, quanti æstimaretur ille labor, quo dominum fraudauit, & nihil aliud, quod est valde notandum.

RESOL. XXX.

An seruus possit sibi retinere ea quæ ipsi relicta sunt in legato, vel testamento? Ex p. 7. ut. 7. Rel. 31.

Sup. hoc in Rel. seq. 5. At verius, *verf.* Secundo & *verf.* Tertio. & in Relol. præterita, cursum & reuertantur in §. Conueniant, *verf.* Secundo, & in tom. 6. ut. 7. Rel. 31.

§. 1. Negatiue respondet Azorius *part.* 2. *lib.* 2. *cap.* 36. *quæst.* 2. vbi sic ait: Queritur, quid sit dicendum, quando Titius donat, vel legat Stichum seruo Caij, aliquid, ea conditione, vt sit ipsius, non domini, vtrum id seruo acquiratur an domino: Quidam iuniores Theologi dixerunt, acquiri Stichum seruo non Caio domino, quia donatum, vel relictum est à Titio, vt esset serui non domini. Id probant argumento à simili quia si quis donet aliquid filio familias ea conditione, vt sit filij, & pater non habeat in eo vsum fructum, acquiratur filio familias, nec patri acquiratur vsum fructum: ergo seruo acquiratur, quod ei ab aliquo donatur ea conditione, vt sit eius & non domini.

2. Sed mihi in hac re videtur distinguendum. Aut enim Caius dominus consentit, vt Stichus seruus tanquam suum habeat, quod ei datur, ac donatur; & tunc acquiratur seruo, non quidem voluntate Titij, qui donauit, vel legauit: sed consensu ipsius Caij domini: aut in eo Caius non consentit, & tunc inutile est donum, vel legatum, quia vitiosum. Neque enim Titius transfudit dominium in seruum, nec in dominum: non in seruum, quia donauit, vel legauit contemplatione illius, qui tamen capax non erat: non in dominum, quia vetuit Titius ne domino acquireretur, quare sequitur, vt dominium eius, quod est ita seruo donatum, vel legatum, vel penes Titium donatorem manserit, vel penes eius hæredes. Secus est de filio familias, qui secundum leges, & iura potest habere peculium aduentitium, in quo patre eius vsum fructum non habeat, vt si ea conditione ab ex-

traneo aliquid accipiat. Ita Azorius, cui etiam adde Megalam *in part.* 2. *lib.* 2. *cap.* 19. *quæst.* 12. *num.* 17. qui mordicus contra seruos, negatiuam sententiam tenet, quia quando aliquid relinquitor sub conditione aliqua, quæ contra leges est, talis conditio pro non scripta habetur, & perinde ac si adiecta non esset, ad hæreditas, legatumve capitur, vt habetur *in l. conditio, l. 2. ff. de condit. inst.* Cum igitur prædicta conditio sit contra leges supra citatas, quæ disponunt, vt quicquid seruus acquirat, domino acquirat, pro non scripta habetur, & domino legatum est acquisitum: ad quod etiam facit *l. si quis sub conditione ff. de condit. inst.* Nec obstat exemplum à simili de filio familias: nam si ipse disponat, vt tunc filio & non patri vsum fructum acquiratur: vt patet *in auth. excipitur, C. de bonis quæ lib. & dixi supra c. 3. q. 2. verf. Sed post, Sec. vbi et ita dispositum quoad seruum.*

3. Sed ego contrariam sententiam teneo, si bona relinquuntur seruo absolute, & sine conditione, non tamen intuitu domini, vt v.g. obindulgentiam, vel officium exhibitum, vel vt se redimat, &c. Et ita docet Trullench *in Decal. tom.* 2. *lib.* 7. *cap.* 2. *di.* 4. *n.* 3. *Molina de iust. tom.* 1. *tract.* 2. *diff.* 38. *Sanchez in epist. 10. lib.* 1. *c.* 1. *di.* 2. *n.* 7. *Lessius lib.* 2. *c.* 4. *di.* 3. *n.* 16. & *Rebellius lib.* 1. *q.* 1. *sect.* 2. *n.* 10. in vniuersum approbat saltem pro foro conscientie, quoties non datur intuitu domini, licet donator non exprimat, quod non acquiratur domino, quia iam donator virtualem saltem intentionem habere videtur, quod acquiratur soli seruo; virtualis autem intentio id importat quod formalis & expressa.

4. Verum Eminentissimus Cardinalis de Lugo *de iust. tom.* 1. *disp.* 3. *sect.* 3. *num.* 55. & *seq.* licet differat in aliquibus, quoad prædicta, tamen optime docet *n.* 59. quod si seruo potest donari independentem rei à domini licentia, & ita vt domino non acquiratur, quare quoties aliquis seruo occulte aliquid donatum, vel sibi facilius potest, quod habeat talem animam obdandi, & excludendi ius domini: quia eo ipso quod vult occulte donare seruo, & fugit domini notitiam, videtur implicite donare, ita vt seruus non indigeat licentia, vel consensu domini ad vsum illius rei, quæ ad eum vult, quod acquiratur seruo soli, & non domino, cuius notitia, & licentia requiretur, si ipsi domino acquireretur. Ita de Lugo Eminentissimus.

5. Vnde ex dictis non est audiendus Azorius, quem nominatim refellit Machad. *tom.* 2. *lib.* 2. *cap.* 13. *docum.* 5. *num.* 9. vbi sic ait: [Todo aquello como quæta que sea, que alguno dexa al esclano, o le ha de donacion con expressa, o tacita condicion de que sea para el, y no para el señor, es proprio del esclano, y no del señor. No obstante que Azor la contradize,] Ita ille, cui adde etiam Villalobos *in sum. tom.* 2. *tract.* 10. *di.* 1. *n.* 4. & Fagundes *in præcepta Decalog. tom.* 2. *lib.* 1. *cap.* 12. *n.* 4.

RESOL. XXXI.

Quidam seruus aliquid sibi subtrahat de necessitate sine Domini incommodo, & præter opera præscripta, ex quibus lucrum colligebat, interrogatum fuit, an de his acquireret dominium sibi, vel Domino? Quod est querere an seruus possit habere aliquam rem dominium, & de rebus à se acquisitis disponere?

Et an hoc intelligatur non solum de seruis, qui domini nascuntur, sed etiam de seruis emptis & in bello captis?